KIRKEBLAD

BREDSTRUP – PJEDSTED

APRIL – MAJ – JUNI 2015

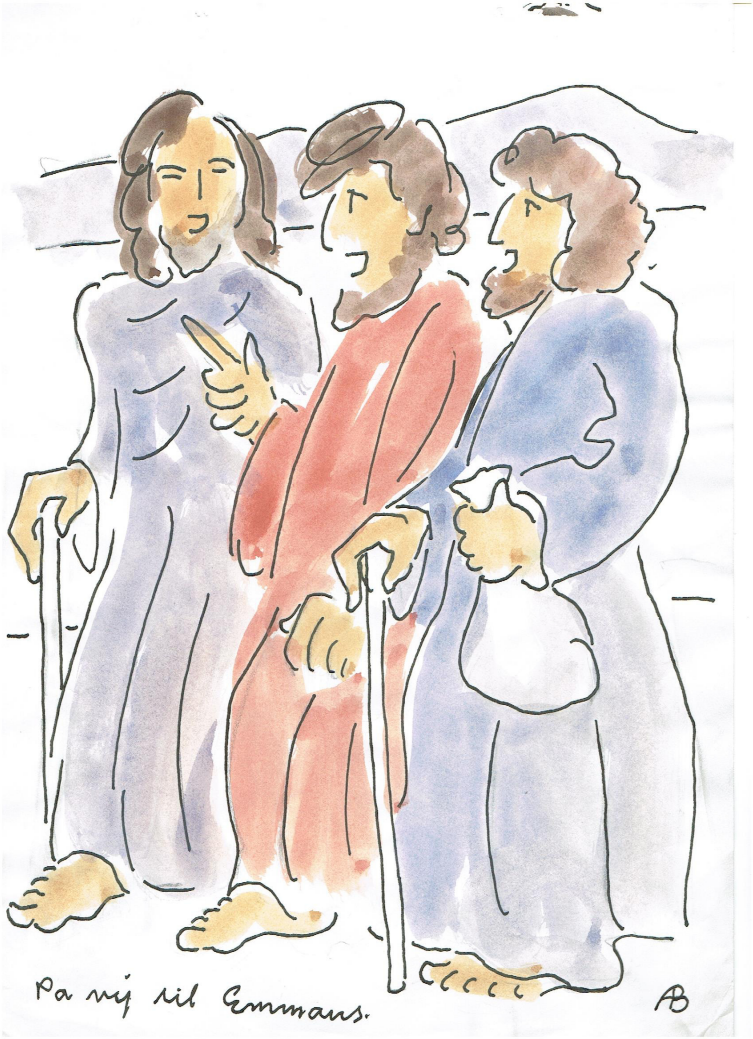

Påske 2015

Påske

I salme 103 læser vi de kendte ord: *"Menneskets liv er som græsset, det blomstrer som markens blomster; når vinden blæser over det, er det der ikke mere, dér, hvor det stod, ser man det ikke mere. Men Herrens troskab varer fra evighed til evighed mod dem, der frygter ham."*

Lukas Cranach den yngre, Luther prædiker i Wittenberg

Jeg vil godt opholde mig en smule ved et enkelt ord fra denne gamle israelitiske salme, og det er ordet **sted**.
I Biblen er livet altid bundet til et sted. For de gamle israelitter var livet uadskilleligt knyttet til land. Abraham blev i Ur i Kaldæa af Gud kaldet, for at han skulle slå sig ned i det land, Gud ville vise ham. Det skulle være hans sted. Så udfoldes hele fortællingen om Abraham og den slægt, der skulle blive hans. Det er en dramatisk historie, som fører vidt omkring. Det er fortællingen om pagten mellem først Gud og Abraham, der sin alderdom og ufrugtbarhed til trods bliver til et stort folk. Mamrelund, hvor Gud selv aflægger Abraham besøg bliver velsignelsens sted. Her har den hjemme. Det forandrer sig ikke det mindste i den videre gang, hvor Jakob flygter ud af landet efter at have snydt sin bror Esau. Han vender tilbage til det land, som Gud Herren havde lovet ham med velsignelsen fornyet. Ligesådan forholder det sig med den videre gang i fortællingen, der fører over slaveriet i Ægypten, hvor kaldet til stedet igen lyder. Moses fører sine landsmænd tilbage til stedet, efter at døden er gået folket forbi, og pagten med Gud er blevet fornyet på Sinaj bjerg. Det blev påske for Israel - pesaḥ betyder forbi gang – dødens forbigang.
Jeg tror også, at det ord er helt grundlæggende for mange af os nutidsmenneskers selvforståelse. Vi føler os bundne til bestemte steder. For mange er det barndomshjemmet. Det bestemte hus eller den bestemte gård, men også landskabet, naturen og de oplevelser, vi har haft der i vores barndom og ungdom, som har præget os og været med til at danne os som de mennesker, vi nu engang er blevet til. Lige det lys og lige den duft af sommer og påskeliljerne, der triumferende basunerer deres budskab ud dernede i haven. Og så er vi allerede ved at udbrede stedet til noget, der ikke kan begrænses til mure, vægge og indhegnede marker. Det er også vores erfaring, at det, der gjorde stedet til mit sted, var, at der var nogen,

der gjorde det til det, til mit sted, hvor jeg i den dybeste forstand af det ord kunne kalde mig hjemme. Det er det sted, Jakob Knudsen så utrolig smukt udtrykker med de navne, vi må kalde vores dag. Her falder sted og dag netop lykkeligt sammen:

O, at jeg tør favne dig, skære dag,
kalde dig med navne, min sjæls behag,
alle gode navne, som bedst jeg ved:
Moder, søster, elskte: min kærlighed!

Når vores verden er, som den skal være, da er vi stedet for hinanden.

- Lykkelig er den, der har et sted at gå hen!

Hvis stedet på denne måde kan give os en forestilling om livet, hvad så med døden? Jo, så har den med stedløshed at gøre - "hans sted får ham aldrig at se igen".

De gamle israelitter forestillede sig netop dødens rige som et "ikke-land". Rummet snævres ind, så man ikke har noget sted at være. Stedløsheden er der, hvor døden som en parasit har opædt de levendes land og gjort det til intet. Der er intet sted mere, hverken på den ene eller anden måde. Døden har lagt sin slagskygge over såvel den døde som over de efterladte. Døden æder sig ind på livet, aggressivt og uden nåde. Mellem liv og død foregår der en strid om, hvem der kan rumme hvem.

Så rammes vi da af salmistens ord om, at hans sted får ham ikke at se igen! Men her er det, at vi i dag skal minde hinanden om den Herre, som vi bekender os til.

I sit ord og i sine handlinger havde Jesus så udpræget stillet sig på livets side. Livet groede omkring ham, det var som om der slet ikke blev indrømmet døden nogen plads eller "sted", der hvor han færdedes. Dødens og mørkets skygger måtte flygte for ham. I hans fodspor fulgte helbredelse af spedalske, lamme, blinde og døve. Når han talte til udstødte og elendige, rejste sig det faldne mod og det urolige blod flød let. Ja, i en sådan grad var livet i hans følge, at han kunne frarøve døden dens bytte. Jesus blev frem for noget "stedet" for dem, der hørte ham og blev berørt af hans prædiken og handling. Da han kaldte sine disciple, hørte de hans røst, som deres fader Abraham havde gjort det – og så begav de sig på det ord fra deres sted til et nyt sted. Det var fællesskabet med ham. Når de hørte ham og så ham handle, var det livet selv, de oplevede. Det var Gud selv, der var til stede midt i blandt dem og gav dem et fællesskab, et nyt sted at være.

Da Jesus Langfredag blev korsfæstet som en gemen forbryder blandt forbrydere, var det naturligvis en katastrofe for hans tilhængere. De havde jo mistet deres "sted". Det var selve livet, der nu var blevet dem frarøvet.

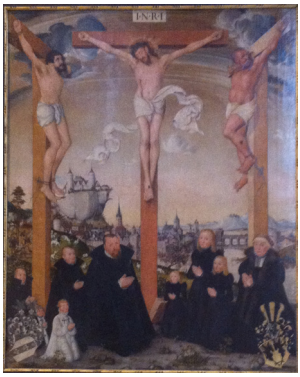

Lukas Cranach

Så var døden alligevel den stærkeste. Den havde nu også fortæret ham, som for dem var blevet selve livet.

Tilbage havde de nu, som vi, kun en grav. Er det ikke livets sted, så er det dog mindernes sted. Det er noget konkret, som i al sin gru dog er til at forholde sig til. Det er en manifest, skønt skrækkelig kendsgerning

Til dette mindernes og det fortabte livs sted hører vi nu, at Maria Magdalena og den anden Maria var gået ud for at indsmøre Jesu legeme i vellugtende salver, så de dog kunne holde forrådnelsesprocessen lidt i ave.

Derfor var det syn, der mødte dem derude, naturligvis et voldsomt chok for dem. De var rystede i en sådan grad, at de ikke var sig selv mægtige. Den første tanke, der slår dem, er, at nu er også dette mindernes sted taget fra dem. Ikke engang det skulle de have lov til at beholde. Fortvivlelsens mørke overskygger alt. Hvad ville vi ikke sige, hvis vi ved vores tunge gang til kirkegården blev mødt af et tomt hul og al jorden kastet op ved siden af graven? Da er der en ung mand i hvide klæder, der siger, at de ikke skal være bange. »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.« Kvinderne vises altså bort fra graven, bort fra dødens sted, til livet. Galilæa, det er derhjemme, der hvor de kom fra. At Kristus er opstanden betyder, at døden har fået sit endelige og afgørende modspil. Jesus Kristus er den levende. Den der var og er så levende, at han opslugte døden uden selv at gå til grunde. Parasitten så at sige foråd sig på livet. - Den dødelige stedløshed forvandles til "allestedsnærvær" - den opstandne kan vi nu møde overalt.

Lukas Cranach den yngre, altertavle med nadver motiv i Wittenberg bykirke

Da Jesus i den følgende tid viser sig for disciplene, oplever de, at de har fået deres sted tilbage på en helt anden måde, end de havde tænkt det muligt. Stedet var ligefuldt liv og kærlighed, men det kendte nu ingen grænser, det var allestedsnærværende. Overalt hvor han lod sit Ord høre. Opstandelsen er ikke i den forstand en fortidig begivenhed, men den finder sted og manifesterer sig netop som vort sted, når vi holder gudstjeneste. I mødet med Ordet finder opstandelsen sted for dig og mig.

Når Jesus her siger, at han er gået foran disciplene til Galilæa, der jo altså er derhjemme i deres daglige liv med hinanden, hvor de sammen holder fast i

det fællesskab, som Jesus tilsagde dem den sidste aften, han var sammen med dem, så må vi netop også forstå Galilæa som vort åndelige hjem eller sted. Galilæa er nu ikke længere bundet til at være et geografisk og tidsbestemt sted – men netop overalt på jorden og til alle tider, hvor Vor Herre vil være vores sted. Der sker med andre ord en slags transformation fra gravens begrænsede sted til Guds riges sted, der ikke kender tider eller grænser. Det er det rige, som i troen på hans opstandelse netop åbner sig for dig og mig her og nu – og engang i det kommende, hvor vores bøn om hans riges komme skal blive fuldbyrdet.

Lige nu betyder det, at Kristus er opstanden, at den sandhed, det liv og den kærlighed, der før udstrålede fra ham, fra hans ord og gerning, hans skæbne, stadig også i dag udstråler fra hans ord og skæbne. Når vi hører hans ord, tilbydes vi og skænkes vi stadig et sted at være hjemme. Vi får liv trods død. Og dermed nyt mod til livet - til at vedgå arv og gæld. Det hedder også syndernes forladelse og indsættelse i et nyt liv, i et nyt ansvarsforhold.

I Ordet skænkes vi et sted at være hjemme midt i vor elendighed, sorg, og lidelse, hvor vi føler os så uhyre små. Vi får der at vide, at vort liv er os ikke alene givet, men tilgivet. Kristus har som vor stedfortræder skaffet sted for os hos sin fader. Derfor begynder vi da også hver påskemorgen vores gudstjeneste med at synge:

Ligger jeg i syndens bøje,
ligger jeg i armod ned,
ligger jeg i sygdoms køje,
ligger jeg i usselhed,
ligger jeg fortrængt, forhadt,
og af verden slet forladt,
skal jeg hus i graven tage,
o, her er dog håb tilbage.

Påske bliver det for dig og mig, når vi holder påske sammen!

Påsken skal opleves i kirken – ikke i Jerusalem eller noget andet sted!

Glædelig påske!

Amen

Familegudstjeneste i Pjedsted kirke 22. februar 2015 Arbejderne i Vingården

Vi har i løbet af den tid, hvor minikonfirmanderne, Lene og jeg har været samen set en film, der hedder Løven og heksen i Garderobeskabet

Lukas Cranach den yngre, Arbejderne i Herrens vingård – et reformatorisk proganda billede

over C. S. Lewis bog med samme navn. Den fortælling vil jeg lade ligge i dag – men der er en ting, den har tilfælles med en anden fortælling eller række af fortællinger, som snart sagt et hvert barn kender. I børn kan nok huske, at børnene i Narnia fortællingen kom til et stort og spændende gammelt hus. De tænkte med det samme at her, kunne man virkelig komme til at opleve eventyr. Og det kom de da også til. Sådan et gammelt hus er også Villa Villakulla. Og når jeg har sagt det – så tænker vi alle sammen straks på den ganske specielle pige, der boede der. Hun hedder selvfølgelig Pippi Langstrømpe. Pludselig flytter hun ind i huset sammen med sin hest og abe – og tasken fuld af penge. På den måde får de to helt almindelige børn Tommy og Annika en noget speciel nabo og veninde.
Selvfølgelig skal de to børn i skole, men det er ikke rigtig noget for Pippi, hun mener ikke, at hun kan lære noget der, som hun har særlig meget brug for. Når det bliver pinedød nødvendigt at vide, om man staver søsyg med stort s eller lille s – så måske – men i øvrigt bliver hun aldrig søsyg.
Tommy og Annika beder imidlertid Pippi om at komme hen på skolen en ganske bestemt dag, det er den dag, hvor en frk. Rosenblom kommer og deler gaver ud til børnene.
Frk. Rosenblom var en meget gammel dame der i byen. En gang om året kom hun hen på skolen for at uddele gaver til børnene. Ikke til alle børn! Nej, kun til de artige og flittige. For nu at være sikker på at hun kun gav til de rigtige børn, holdt hun alenlange forhør. Derfor var børnene meget bange for hende. Det var en frygtelig skam at komme hjem fra skole og ikke have så meget som en skilling eller en godtepose med sig hjem. Eller i det mindste en undertrøje. Ja, netop en undertrøje! For frk. Rosenblom uddelte også tøj til de allerfattigste af børnene. Men selv om en unge var aldrig så fattig, så hjalp det ikke noget, hvis ikke den kunne svare, når frk. Rosenblom spurgte om, hvor mange cm. der går på en kilometer.
Nå, men nu var den store dag altså kommet. Den rige dame anbragte sig ved et bord midt i skolegården. Så råbte hun ”Alle børn stiller sig på række” I første række børn uden små søskende, i anden række børn, der har en eller to søskende, i tredje række børn, der har mere end to søskende.”
Og så begyndte forhøret – børnene rystede, for de, der ikke kunne svare, skulle gå hen og stille sig i en krog og skamme sig, og bagefter måtte de så gå hjem uden at have så meget som et bolsje med til de små søskende.
Tommy og Annika var også bange, selvom de var meget dygtige. Ligesom det var ved at blive deres tur, så dukker Pippi op. Hun trænger sig bare frem i rækkerne og spørger: ”I hvilken række skal man stille sig, når man ikke har 14 søskende, hvoraf de tretten er vanartede drenge?”
”Du kan indtil videre blive stående, hvor du står”, sagde frk., Rosenblom. ”Men jeg vil næsten tro, at du meget snart kan flyttes over til rækken med børn, der skal skamme sig.”
”Hør nu her min pige”, sagde hun så, ”kan du fortælle mig, hvordan du staver til ”søsyg”.? ”Hjertens gerne”, svarede Pippi: ”S-ø-d-s-y-k.!

Arrangementer

Hermed følger i kronologisk orden næste sæson i præstegården, kirken og så lidt ekstra.

Tirsdag 14. april i Gauerslund sognehus kl. 17-21
"Har vi lov - til det?"
Samtaledag om demokratiet i anledning af Grundlovsjubilæet 2015.
Et samarbejde med Gauerslund menighedsråd, Grundtvigsk Forum og samtalegruppen "Provinsen Vartov".
Her skal vi drøfte:
Hvad betyder det for dig at have stemmeret?
Hvordan bruger du din ytringsfrihed?
Hvor langt må man gå i sine ytringer på Facebook?
Program:
Oplæg ved tidligere medlem af folketinget for Venstre Irene Simonsen om demokratiet
Sandwich + øl, vand, kaffe m. småkage.
Samtalekort drøftes i grupper
Plenumopsamling og afslutning.
Pris i alt 50 kr.
Tilmelding med navn og adresse på vhp@km.dk el. 75 866145

Torsdag 23. april
Grundtvigsk forum holder generalforsamling og indbyder til foredrag med professor Ove Korsgaard, der taler om den danske landbokultur
Den 23. april afholder Grundtvigsk Forum for Fredericia og omegn ge-

neralforsamling og forårsmøde i Bredstrup Præstegård. Aftenens foredragsholder er Ove Korsgaard, som er professor i pædagogik ved Århus Universitet og tidligere højskoleforstander. Med udgangspunkt i sin bog "Solskin for det sorte muld" fortæller Ove Korsgaard om den danske landbokultur, som udgør en storslået periode i Danmarkshistorien. I tid er denne kultur tæt på nutiden; men i mentalitet synes den at tilhøre en fjern fortid. Men er landbokulturen blot et tilbagelagt stadium, spørger Ove Korsgård i sit foredrag. Eller rummede den værdier og praksisser, der har betydning i en nutidig sammenhæng? Alle er velkomne til forårsmødet, som begynder med en kort generalforsamling kl. 19.00
Ove Korsgaard er kendt som den sidste der er gået fra ploven og uden akademisk titel har opnået et professorat ved et dansk universitet. Jeg ved i øvrigt ikke om der er fortilfælde?

Torsdag 30. april kl. 19.30 i Pjedsted kirke
Forårskoncert med mandagskoret.

Onsdag 1. juli Bredstrup kirke og præstegård.

Kirke og Grill
Da det blev så stor en succes sidste år med kirkernes sommerfest, stod det klart for os, at det måtte vi forsøge igen. Det bliver igen med Ulrik R. Damm og Birgitte Kaas Sørensen. Se næste nummer af kirkebladet.

Søndag 30. august Sommerudflugt til Viborg egnen.

Nærmere program i næste kirkeblad og ved annoncering på vores hjemmeside www.bredstruppjedstedkirker.dk

Onsdag 15. september kl. 16.30 Fernisering, sang og flæsk.

I år tager vi igen hul på vintersæsonen med fernisering af en ny udstilling samt sang og flæsk fra forsamlingshuset.

Vi har formået at få Rosa Engelbrecht til at lave en udstilling med hendes fremragende fotografier fra det ganske land og måske også lidt uden for landets grænser.
Rosa fortæller kort om sine billeder, som vi kan nyde de følgende måneder indtil en ny kunstner tager over 1. januar.

Det billede som bringes her i bladet er en ganske god appetitvækker.
Denne gang sidder der en fremragende pianist ved klaveret, Ole Peter N. Jørgensen fra Vejle. Han har levet af at spille klaver, fra han var 15 år. Han er i dag 67 år. Hans program vil være, at han starter med at fortælle lidt om sit liv som musiker krydret med musikstykker. Derefter vil han akkompagnere os til vores sang fra højskolesangbogen. Endvidere vil han underholde os med sin musik, mens vi spiser. Han spiller alle genrer.
Kom og vær med til en rigtig hyggelig indledning af sæsonen!
Pris 50 kr.

Søndag 27. september kl. 10.30 Høstgudstjeneste i Pjedsted kirke med kirkefrokost i præstegården.

Tirsdag 6. oktober kl. 19.30 Jørn Buch, Haderslev Reconquista'en - konflikten mellem Islam og Kristendom

Den sydlige del af Spanien var under muslimsk herredømme i næsten 800 år fra muslimernes erobring i 711 indtil den spanske generobring, la Reconquista i 1492. Araberne kaldte det erobrede område for al-Andalus, som i dag er betegnelsen for den sydlige del af Spanien, Andalusien.

Cordoba, Toledo, Granada og Sevilla o.a. dele af Spanien vidner i dag om denne blandingskultur mellem det kristne Spanien og det muslimske Andalusien med bl.a. Alhambra i Granada og Mesquita'en, moskeen i Cordoba. Men også på Balkan ses denne blandingskultur efter Osmannernes erobringer indtil o.1700.
Foredraget vil gøre rede for disse konflikter, for den spanske generobring gennem århundreder, som sluttede med den endelige genforening, la Reconquista af området af Ferdinand den Katolske af Aragonien og Isabella af Kastillien. Reconquista'en sikrede samtidig Spaniens samling. Det var efter Reconquista'en, samlingen af Spanien i 1492, at der blev tid og råd til Columbus' rejser til Vestindien med opdagelsen af Amerika samme år.
Foredraget vil desuden vise, hvorledes store dele af Spanien i Andalusien i dag arkitektonisk og kulturelt er påvirket af mødet med Islam, f.eks. gennem katedralerne i Sevilla og Cordoba, som er bygget indeni moskeernes, hvor den i Cordoba var den tredje største i verden.

Tirsdag 20. oktober kl. 14.30 Ole Engberg, De forsvundne.

I 2011 udsendte Gads forlag en meget fornem bog af etnolog og historiker Palle Ove Christiansen med titlen "De forsvundne". Han går i folkemindesamleren Ewald Tang Kristensens fodspor til Hedens sidste fortællere. Med hans hjælp vil jeg med fortælling og billeder forsøge at give et indtryk af et folk og en verden, som ikke findes længere. Takket være netop Evald Tang Kristensen er disse mennesker og deres forestillingsverden ikke helt glemt.

Onsdag 5. november kl. 19.30 i Bredstrup kirke og præstegården.

Salmesangsgudstjeneste med Lisbeth Smedegaards Maria salmer sat i musik af Brigitte Buur, Lyng.

På direkte opfordring fra Lisbeth Smedegård har Birgitte Buur skrevet melodier til 10 Maria salmer. Det er meget smukke og sangbare melodier.
Vi har formået at få Birgitte Buur til at komme her og fortælle om sin musik og salmerne.
Vi har tænkt os, at der skulle læses bibeltekster mellem salmerne og forklaringerne, så der bliver tale om en slags musik eller salmesangsgudstjeneste.
Med Birgitte Buur selv ved klaveret og med vores egen kirkesanger er jeg overbevist om, at vi hurtigt vil få de fine salmer lært.
Når vi efter en times tid er færdige i kirken er der kaffe i konfirmandstuen. Her kan man stille spørgsmål til komponisten og stille forslag om andre salmer og sange.

1. december adventsgudstjeneste i Bredstrup kirke kl. 19 og foredrag efterfølgende i præstegården.

Gudstjeneste og foredrag ved valgmenighedspræst Peter Hedegaard, Holstebro Valgmenighed.
"Skyerne gråne fra Balder til Jesus."

10. december Julekoncert i Pjedsted kirke kl. 19.30 ved Kolding Mandskor.

1. januar nytårsgudstjeneste i Pjedsted kirke kl. 16. med efterfølgende fernisering i præstegården med tilhørende bobler og jazz ved Søndagskvintetten.

Denne kvintet gav os så fremragende en start på 2015, så vi straks begyndte at bearbejde dem med henblik på en gentagelse af successen i 2016. Naturligvis vil der også i 2016 blive arrangeret en nytårsmarch. Mere herom senere.

Tirsdag 12. januar kl. 14.30 Mød din borgmester.

Jacob Bjerregaard har givet tilsagn om at møde os her i præstegården til et uformelt møde, hvor vi vil sætte fokus på Fredericia i fremtiden og de ikke bynære områders plads i denne fremtid. Jacob Bjerregaard vil også fortælle om sig selv og sin vej ind i politik.
Da han er glad for sang og musik, tager han nok også sin guitar med.

11. februar kl. 14.30 Avisens betydning for demokratiet i lokalsamfundet ved chefredaktør Marianne Husted. "Fredericia Dagblad – avisen vi ikke kan undvære."

Redaktør Marianne Husted vil komme med et oplæg om lokale mediers betydning for demokratiet i lokalområdet. Fredericia Dagblad har eksisteret i 125 år. I disse år har avisen skildret stort og småt og været områdets ører og øjne. Lyttet til de gode historier og trådt i rollen som vagthund, når det har været nødvendigt. Men hvad byder fremtiden, og hvordan vil interessen fra mediernes side være for de mindre lokalsamfund. Marianne Husted giver et bud og lægger op til en diskussion.

25. februar kl. 19.30 Stærk prisbelønnet dansk film.

På grund af regler omkring annoncering af film, som vises med tilladelse fra rettighedsindehaveren, kan vi ikke her oplyse titlen på filmen. Men det må vi gerne fra prædikestol og ved opslag i kirke og sognegård. Man er også velkommen til at ringe til mig og få besked.

10. marts kl. 14.30 Tidligere landpost Richard Moesgaard fortæller om sit lange virke som post i vores lokalområde.

Han skriver: Dette at være en af de sidste "rigtige" landposter synes jeg er interessant at fortælle om.
Det var jo dengang, vi kom hinanden ved. Det gav mig rigtig mange oplevelser, bl.a. i Torp, Kongsted, Tolstrup og Bredstrup området, hvor jeg havde min daglige gang i 32 år.

Frk. Rosenblom smilede syrligt. Og fortalte Pippi at *retskrivningsordbogen* stavede det anderledes. ”Ja, men du spurgte jo, hvordan jeg stavede det. Jeg har altid stavet det sødsyk, og det har jeg kun haft godt af.”
Den gamle dames hjælpere får besked på at skrive det ned – og det synes Pippi er en god ide, så kan det jo blive rettet i ordbogen.
Næste spørgsmål lyder: ”Hvornår døde Karl den Tolvte?”
”Åh, er han nu også død?” råbte Pippi.
”Jamen det er da også forfærdeligt, så mange mennesker, der går bort for tiden. Og jeg er sikker på, at det ikke var sket, hvis han havde holdt sig tør om fødderne.”
”Skriv det ned”, sagde frøken Rosenblom med isnende stemme til skriverne.
”Ja, gør det endelig”, sagde Pippi. ”Og skriv også, at det er godt med blodigler på kroppen. Og så bør man drikke lidt varm petroleum ved sengetid. Det kvikker op!”
Frøken Rosenblom rystede på hovedet.
”Hvorfor har hesten stribede kindtænder?” spurgte hun alvorligt.
”Jamen er du sikker på, at den *har* det? sagde Pippi tvivlende. ”Du kan for resten spørge den selv. Den står derhenne«, fortsatte hun og pegede på sin hest, som hun havde bundet til et træ.
Hun smilede fornøjet.
”Sikken et held, at jeg tog den med herhen”, sagde hun. ”Ellers havde du minsandten aldrig fået at vide, hvorfor den har stribede kindtænder. For jeg har oprigtig talt ingen anelse om det. Og det interesserer mig såmænd heller ikke”.

Nu var frøken Rosenbloms mund kun en smal streg. ”Det er uhørt”, mumlede hun, ”ganske uhørt”.
”Ja, det synes jeg også”, sagde Pippi veltilfreds. ”Fortsætter jeg med at være så dygtig kan jeg nok ikke undgå at få et par lyserøde uldbukser”.
”Skriv det ned”, sagde frøken Rosenblom til skriverne.
”Nej, lad bare være med det”, sagde Pippi. ”Jeg er egentlig ikke særlig vild efter at få lyserøde uldbukser. Det var ikke det, jeg mente. Men I kan jo skrive, at jeg bør have en stor pose bolsjer”.
”Du skal få et sidste spørgsmål”, sagde frøken Rosenblom, og hendes stemme lød så underlig anstrengt.
”Ja, bare kil på”, sagde Pippi. ”Jeg kan så godt lide ’Hvem ved hvad”.
”Kan du svare på dette her?” sagde frøken Rosenblom. ”Per og Poul skal dele en lagkage. Hvis Per får en fjerdedel, hvad får så Poul?”
”Mavepine”, sagde Pippi. Hun vendte sig mod skriverne. ”Skriv det ned”, sagde hun alvorligt. ”Skriv, at Poul får mavepine”.
Men nu var frøken Rosenblom færdig med Pippi.
”Du er det mest uvidende og mest

uartige barn, jeg nogen sinde har set", sagde hun, "Stil dig straks op i rækken derhenne og skam dig!"
Pippi traskede lydigt af sted, men hun mumlede vredt for sig selv:
"Det er uretfærdigt! Jeg som kunne svare på hvert eneste spørgsmål".
Da hun havde gået et par skridt, kom hun pludselig til at tænke på noget, og hun albuede sig hurtigt tilbage til frøken Rosenblom.
"Undskyld", sagde hun, "men jeg glemte jo at opgive min brystvidde og min højde over havet. Skriv det ned", sagde hun til skriverne. "Ikke fordi jeg vil have noget, langtfra - men der bør da i hvert fald være orden i bogføringen".
"Hvis du ikke straks stiller dig derhen og skammer dig", sagde frøken Rosenblom, "så kender jeg en lille pige, der snart får en ordentlig omgang kløː"
"Stakkels unge", sagde Pippi. "Hvor er hun? Send hende hen til mig, så skal jeg forsvare hende. Skriv det ned".
Og så gik Pippi hen og stillede sig op sammen med de børn, der skulle skamme sig. Der stod det sløjt til med humøret. Mange af børnene snøftede og græd ved tanken om, hvad deres forældre og søskende ville sige, når de kom hjem uden penge og uden bolsjer. Pippi så sig om blandt de grædende børn og fik en klump i halsen. Så sagde hun: "Nu tager vi og laver vores egen 'Hvem ved hvad'!"
Børnene så kendelig oplivede ud, men de forstod ikke rigtig, hvad Pippi mente. "Stil jer op i to rækker", sagde Pippi. "De, der ved, at Karl den Tolvte er død, stiller sig i den ene række, og de, der endnu ikke har hørt, at han er død, stiller sig i den anden". Men da alle børnene vidste, at Karl den Tolvte var død, blev der kun en række. "Det duer ikke", sagde Pippi. "Der skal være mindst to rækker, ellers bliver det ikke rigtigt. Spørg selv frøken Rosenblom".
Hun tænkte sig om.
"Nu ved jeg det", sagde hun til sidst. "Alle fuldt uddannede spilopmagere stiller sig i én række".
"Og hvem skal så stå i den anden række?" spurgte en lille pige, der ikke ville gå med til, at hun var spilopmager.
"I den anden række stiller vi alle de spilopmagere, der endnu ikke er fuldt uddannede", sagde Pippi.
Henne ved frøken Rosenbloms bord var forhøret i fuld gang, og af og til kom en lille grædefærdig unge over til Pippis skare.
"Og nu kommer det svære", sagde Pippi. "Nu skal vi se, om I har læst jeres lektier ordentligt".
Hun vendte sig til en lille mager dreng i blå skjorte. "Du der", sagde hun. "Nævn en, der er død". Drengen så lidt forbavset ud, men så sagde han:
"Gamle fru Petersen i nummer 57".
"Ser man det sagde Pippi. "Kender du flere?"
Nej, det gjorde drengen ikke. Men Pippi satte hænderne for munden og hviskede højlydt:
"Karl den Tolvte, selvfølgelig!"
Derpå spurgte Pippi hvert barn efter tur, om de kendte nogen, der var død, og de svarede alle sammen:
"Gamle fru Petersen i nummer 57 og Karl den Tolvte".
"Dette her forhør går over al forventning", sagde Pippi. "Nu skal jeg bare

spørge om en ting til. Hvis Per og Poul skal dele en lagkage, og Per absolut ikke vil have noget, men sætter sig hen i en krog og gumler på en lille tør skorpe, hvem bliver så nødt til at opofre sig og sætte hele lagkagen til livs?"
"Poul!" råbte alle børnene.
"Jeg gad nok vide, om der nogen steder findes så dygtige børn som jer", sagde Pippi. "Men nu skal I også få jeres belønning".
Og op af lommen tog hun en hel masse guldpenge, og alle børnene fik hver en guldmønt. Hvert barn fik også en stor pose bolsjer, som Pippi tog op af rygsækken.
Og sådan gik det til, at der blev stor glæde blandt alle de børn, der egentlig skulle skamme sig.
Da frøken Rosenbloms forhør var forbi, og alle gik hjem, var der ingen, der havde mere travlt end de børn, der havde stået i skammekrogen. Men først stimlede de sammen om Pippi.
"Tusind tak, kære Pippi", sagde de.
"Tak for pengene og bolsjerne".
"Ah, jeg be'r", sagde Pippi. "Det behøver I ikke at takke for. Men at jeg har forskånet jer for lyserøde uldbukser, det må I aldrig glemme."
Ligesom børnene aldrig måtte glemme, at de slap for lyserøde uldbukser, må vi aldrig glemme den ene afgørende sætning, hvor Astrid Lindgren samler hele sin pointe med fortællingen her.
Og sådan gik det til, at der blev stor glæde blandt alle de børn, der egentlig skulle skamme sig."
Pippi Langstrømpe reagerer mod den form for retfærdighed, som Frk. Rosenblom står for. Hun kan ikke acceptere, at mennesker deles op i de rigtige og de forkerte. Hun stiller sig i den her fortælling på de svages side, og hvis vi tænker efter, er det sådan i alle de andre fortællinger. Hun er rig som Frk. Rosenblom og næsten som en Joakim von And, men hun holder ikke pengene for sig selv. Tværtimod så giver hun af sit overskud både af livsglæde, spontanitet og altså af sine penge. Hun strør dem uden først at skulle sikre sig, at den, der får noget af hende, nu også har fortjent det. Det har vedkommende alene, fordi han trænger til det. Sådan er det også i lignelsen om vingårdsmanden, som vi også har spillet i konfirmandstuen.
På den måde er Pippi faktisk en slags billede, som Astrid Lindgren tegner af Jesus, eller i alfald er det et billede af, hvordan livet burde leves, sådan som hun har hørt det i fortællingerne om Jesus.
Livet skal ikke spærres inde i alle mulige stramme regler, som Frk. Rosenblom gør det. Hendes bibel er *"retskrivningsordbogen"* og den strenge retfærdighed den eneste måde, man kan holde orden i tilværelsen på. For Pippi er det afgørende, at livet leves og

kærligheden er ledetråden.
Hvis frk. Rosenblom havde fundet den mand, der var faldet blandt røvere, som Vagn Andersen fortalte jer børn om i maskinhuset, da vi havde løb på kirkegården, så er jeg sikker på, at hun nok var standset op. Men hun havde sikkert rusket ham vågen for at anstille et forhør, om han nu også var værdig til at modtage hendes hjælp. Pippi ville ganske sikkert have handlet sådan som den barmhjertige samaritaner gjorde, og som Jesus vil have os til. Hun ville have hjulpet, fordi der var en, der var i nød.
I sin lignelse om den barmhjertige samaritaner slutter Jesus med at sige: "Gå du hen og gør som den samaritaner – han viste sig nemlig at være næste for den, der var kommet i nød."
Astrid Lindgren siger i virkeligheden det samme til os Vi skal vælge Pippis måde at være menneske på og sige nej til frk. Rosenblom måde.
Sådan levede Jesus også – og det betød, at han fik mange fjender, der ikke tålte, at han gjorde godt mod de forkerte.
I gravens dyb lå Jesu krop og alt hvad Gud har givet. Så var det onde altså alligevel det stærkeste – Men nej, det vi tror på er, at det liv, Jesus levede, var og er det sande liv. Og det viste sig da også påskemorgen, hvor Gud kaldte Jesus op fra de dødes rige. Da stillede han sig bag ved Jesus og sagde god for det liv, han havde vist os.
Kærligheden er stærkere end døden og han vil blive ved med at så sit ord, der fortæller det til os.

Lene leger med mini konfirmanderne. Kattekonge og dronning 2015. Fastelavnsboller i konfirmandstuen

Kirkebil

Det er et stående tilbud til alle i Bredstrup og Pjedsted, der har behov for transport til kirke og arrangementer i præstegården, at de kan bestille en taxa senest en time i forvejen hos Fredericia Taxa på tlf. 75 50 34 11.
Regningen går til præstegården.

Livets gang:

Bredstrup

Døbte:
Merle Rossau
Døde og begravede:
Inger Corydon Lomholt Andersen
Egon Baungaard Jakobsen
Leif Bové Andersen

Pjedsted

Døbte:
Johan Fløe Jensen
Døde og begravede:
Hans Bjerre Basse
Peder Enevold Ladegaard
Frede Jensen
Billeder kan ses på kirkernes hjemmeside
www.bredstruppjedstedkirker.dk/

Konfirmander 2015

Pjedsted 1. maj
Sandra Ebbesen Andersen
Søren Kjær Andersen
Amalie Stavnager Bering
Anna Baaskjær Bøtker
Laura Baaskjær Bøtker
Kasper Mejlvang Enemark
Ane Mai Hansen
Svea Johanna Bacher Paulsen
Caroline Sofie Sindberg
Tine Høgh Sørensen

Bredstrup 3. maj
Mads Hejn Christensen
Cecilie Frost
Mathias Just Jensen
Amalie Mouritsen
Mie Papsøe
Katja Nicoline Specht
Camilla Tiedemann

NB–KLUBBEN

Alle børn er velkommen på Nyager 12 i Bredstrup, hvor vi mødes onsdage fra kl. 15^{30} til 16^{30}.

NB-Klubben (Nyager Børneklub) er tilsluttet Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler.

LEDERE:
Gunhild og Bjarne Gertz Olsen
(tlf. 75 95 43 17)

Gi en hånd - vi søger frivillige

Har du tid og lyst til at gi en hånd med ved større arrangementer i Konfirmandstuen? Det kunne for eksempel være borddækning, kaffebrygning, kirkefrokost og/eller køkkenarbejde.

Kontakt
Ole på tlf. 75954024 eller
mail oen@km.dk
Gitte tlf. 5115 0378 eller
mail kirkefunk@gmail.com

BREDSTRUP

5	april	Påskedag 09.00
6	april	2.påskedag 10.30
12	april	1. s. e. påske 09.00
19	april	2. s. påske 10.30
26	april	3. s. e. påske 09.00
1	maj	Bededag . . . . ingen gudstjeneste
3	maj	4. s. e. påske konfirmation . 10.30
10	maj	5. s. e. påske 09.00
17	maj	6. s. e. påske 10.30
24	maj	Pinsedag 10.30
25	maj	2. pinsedag - i Kastellet . . . . . ingen gudstjeneste
31	maj	Trinitatis 09.00
7	juni	1. s. e. trin. 10.30
14	juni	2. s. e. trin. 09.00
21	juni	3. s. e. trin. 10.30
28	juni	4. s. e. trin. 09.00
5	juli	5. s. e. trin. 10.30
12	juli	6. s. e. trin. . . ingen gudstjeneste
19	juli	7. s. e. trin. 10.30
26	juli	8. s. e. trin. . . ingen gudstjeneste
2	august	9. s. e. trin. . . . . (Lise Rind) 9.00
9	august	10. s. e. trin. . ingen gudstjeneste
16	august	11. s. e. trin.. . . (Lise Rind) 10.30

PJEDSTED

5	april	Påskedag 10.30
6	april	2.påskedag 09.00
12	april	1. s. e. påske 10.30
19	april	2. s. påske 09.00
26	april	3. s. e- påske . ingen gudstjeneste
1	maj	Bededag konfirmation 10.30
3	maj	4. s. e. påske . ingen gudstjeneste
10	maj	5. s. e. påske 10.30
17	maj	6. s. e. påske 9.00
24	maj	Pinsedag 9.00
25	maj	2. pinsedag - i Kastellet . . . . . ingen gudstjeneste
31	maj	Trinitatis 10.30
7	juni	1. s. e. trin. 9.00
14	juni	2. s. e. trin. 10.30
21	juni	3. s. e. trin. 9.00
28	juni	4. s. e. trin. 10.30
5	juli	5. s. e. trin. 09.00
12	juli	6. s. e. trin. 10.30
19	juli	7. s. e. trin. . . ingen gudstjeneste
26	juli	8. s. e. trin. 10.30
2	august	9. s. e. trin. . . ingen gudstjeneste
9	august	10. s. e. trin. . . . (Lise Rind) 9.00
16	august	11. s. e. trin.. . . . (Lise Rind) 9.00

Sognepræsten holder ferie fra 4. maj til 11. maj.
Embedet passes i denne periode af Lise Rind, Egeskov, tlf. 7595 7744

ADRESSER
Sognepræst Ole Engberg,
Bredstrupvej 128, Bredstrup,
telf. 75 95 40 24.
mail. oen@km.dk
Træffes bedst kl. 12 - 13 - undtagen mandag
Menighedsrådsformand Jens Aage Ravn
telf. 75 94 20 26
Kirketjener Gitte Funk Andreasen,
telf. 51 15 03 78, email kirkefunk@gmail.com
Kirkesanger Anette Mouritsen
telf. 75 95 86 16
Organist Peter Toft Poulsen, telf. 75 86 12 52

BREDSTRUP
Kirkeværge Peter Pagh, telf 75 95 40 04
Fredericia Kirkegårdskontor
telf. 75 92 19 75

PJEDSTED
Kirkeværge Niels Jørgen Andersen,
telf. 75 95 45 42
Fredericia Kirkegårdskontor
telf. 75 92 19 75
For mere information se
www.bredstruppjedstedkirker.dk

Redigeret af: Ole Engberg • NGJ • Tryk: Strandbygaard Grafisk A/S tlf. 20 600 925